

[Strøm.]

sikkert ikke bliver mindre, vel maaske snarere større fra Dag til Dag. Under disse Forhold er det, jeg retter min Opfordring til Ministeriet om at tage Hensyn til Aalborg, hvor der er Mulighed derfor.

Nu skal min Henvendelse ikke forstaaes saadan, at vi oppe i Aalborg lægger Hænderne i Skødet og ikke selv foretager noget for at skaffe Beskæftigelse. Baade Industri, Haandværk, Handel, Byraadet o. s. v. gør sit til at skaffe Arbejde, men mange af de Planer, der arbejdes med, maa hvile paa Grund af Materialevanskelighederne, altsaa Forhold, som Byen og Byens Erhvervsliv ikke er Herre over.

Jeg tænker ogsaa i denne Forbindelse paa Byggetilladelser. Jeg vil gerne bede den højtærede Handelsminister, Byggenævnet og de Autoriteter, der nu beskæftiger sig med Spørgsmaalene, om at se med Forstaaelse og Velvilje paa en Henvendelse fra Aalborg om at faa Lov til at bygge en Del Aldersrenteboliger. Ved at skaffe de ældre Medborgere Boliger gøres der jo ogsaa en Indsats for at afhjælpe Bolignøden. Jeg henstiller ligeledes, at man ser med Velvilje paa en Ansøgning fra Byraadet om at faa paabegyndt Udgravningsarbejdet ved den paatænkte nye Aalborgthal.

Ja, jeg har tilladt mig at fremføre noget af det, som det har Betydning for Aalborg at faa en Haandsrækning til Gennemførelse af. Med de Betragtninger i Erindring, som jeg gjorde til Indledning om, at det ikke er let at flytte Arbejderne rundt i Landet, naar de ingen Boliger kan faa at bo i, slutter jeg da denne Henvendelse om Arbejde med Ønsket om, at det maa være muligt at flytte Arbejdet derhen, hvor der er ledig Arbejds-kraft, og jeg erindrer i denne Forbindelse altsaa om Aalborg.

I Anledning af det Lovforslag, som i Dag er forelagt om at bygge det nye Sindsygehospital for Nordjylland i Brønderslev, ønsker jeg allerede paa nuværende Tidspunkt at sige et Par Ord. Jeg kan jo ikke nægte, at den højtærede Indenrigsminister ved det Lovforslag, han har forelagt i Dag om, at dette nye Sindsygehospital for Nordjylland skal bygges i Brønderslev, stiller sig i et stærkt Modsetningsforhold til Aalborg, ja, ikke alene til Aalborg, som jo bestemt havde regnet med at faa Hospitalet bygget

i Aalborg, men ogsaa i Modsetningsforhold til det Udvalg af sagkyndige, som havde foreslaaet, at Hospitalet skulde bygges ved Aalborg. Hvad det nu er, der har faaet den højtærede Minister til at forbigaa Aalborg, har Ministeren ved Forelæggelsen og i Bemærkningerne til Lovforslaget i Dag givet en Forklaring paa.

Der bliver ved selve Lovforslagets Behandling vel Mulighed for at se paa denne Forklaring og Bemærkningernes Holdbarhed, men jeg har altsaa ønsket allerede nu at sige til den højtærede Indenrigsminister, at vi i Aalborg føler os snydt. Aalborg har stillet et, som de sagkyndige sagde, fortrinligt egnet Areal til Raadighed, ligesom Udvalget paa andre Omraader fandt Aalborg mest velegnet med Henblik paa Hospitalets Arbejdsvilkaar og Arbejdsforhold. Den højtærede Minister kan være aldeles overbevist om, at man i Aalborg ikke vil kunne forstaa den højtærede Ministers Stilling i denne Sag, og mange vil vel ogsaa have den Opfattelse, at det er Ministerens nære Tilknytning til Brønderslev, der har bevirket Ministerens Stilling i denne Sag (*Afbrydelser*) . . . Det vil jeg nu vægre mig ved at mene; men jeg kan heller ikke tro, at der foreligger saa meget, der taler til Fordel for Brønderslev, at det sagkyndige Udvalgs Indstilling, der sagde Aalborg, uden videre kan tilsidesættes. Jeg er ikke nogen Modstander af Brønderslev, men jeg vil dog gerne bede den høje Rigsdags Medlemmer om at være medvirkende til at faa den højtærede Indenrigsminister væk fra Brønderslev i det her nævnte Spørgsmaal. Jeg haaber, at de Forhandlinger, der nu maa finde Sted, vil føre til det Resultat, at Aalborg ikke ogsaa i det Spørgsmaal skal føle sig forbigaaet, men at det Hospital, som Nordjylland har Brug for, bygges i Aalborg.

Axel Sneum: Det erkendes vist nu fra næsten alle Sider, at Boligspørgsmaalet er et af de Spørgsmaal, der stærkest presser paa for at blive løst, og det er jo ogsaa kommet frem her i denne Forhandling. Det er ikke alene i Hovedstaden og dens Omegnskommuner, at der er stor Boligmangel, men saa at sige over det ganske Land, i Provinsbyer og i Landkommuner, og jeg er ikke sikker paa, at Hovedstaden er den By i Landet, der har den største Bolignød i Forhold til Folketallet. Hvis man fik en